

30 Νοεμβρίου 2001
Αριθ. πρωτ. 65 \

Κύριο
Απόστολο Κακλαμάνη
Πρόεδρο της Βουλής
των Ελλήνων

ΘΕΜΑ: Σχέδιο ΚτΒ επί των άρθρων 153 – 158.

Άρθρο 153, παρ. 2. Ορθώς αναφέρεται ότι ο Πρόεδρος της Βουλής ανακοινώνει στη Βουλή και όχι στην Ολομέλεια τα στοιχεία που διαβιβάζονται σ' αυτήν. Ισως όμως πρέπει να προστεθεί ότι η ανακοίνωση γίνεται αμελλητί ή στην πρώτη συνεδρίαση, μετά τη διαβίβαση. Ετσι, προστατεύεται και ο Πρόεδρος της Βουλής από το ενδεχόμενο να διαρρεύσει η διαβίβαση από άλλη πηγή.

Άρθρο 154, παρ. 2. Η παράγραφος αναφέρεται στην πρόταση κατηγορίας η οποία απαιτείται για την άσκηση ποινικής δίωξης. Συνεπώς, πρέπει να αρχίζει « Η πρόταση κατηγορίας (και όχι ποινικής δίωξης)». Το ίδιο ισχύει και για την **παρ. 3** αλλά και στο επόμενο άρθρο.

Παρ. 3. Η αξίωση για τόσο αυστηρή εξειδίκευση της κατηγορίας είναι υπερβολική στο πλαίσιο προκαταρκτικής εξέτασης, πολύ περισσότερο που τα αμελλητί διαβιβαζόμενα στη Βουλή στοιχεία δεν έχουν τύχει κάποιας έρευνας ή επεξεργασίας.

Άρθρο 155, παρ. 6. Αντιγράφεται το άρθρο 86, **παρ. 3, εδ. β'.** Στη σχετική συζήτηση για την αναθεώρηση του Συντάγματος δεν αντελήφθην το νόημα «άλλως, απορρίπτεται ως προδήλως αβάσιμη». Σημαίνει ότι η απόρριψη είναι παραδεκτή μόνο όταν η πρόταση είναι προδήλως αβάσιμη;

Άρθρο 156, παρ. 2. Ορθότερη διατύπωση: « Ο αριθμός των μελών της επιτροπής αυξάνεται έτσι ώστε να εκπροσωπούνται με ένα τουλάχιστο μέλος «**όλες οι κοινοβουλευτικές ομάδες κατ' αναλογία πάντοτε της δύναμής τους**».

Παρ. 4. Η επιτροπή έχοντας τις αρμοδιότητες εισαγγελέως που διενεργεί προκαταρκτική εξέταση, ας γνωρίζουμε ότι έτσι έχει λιγότερη εξουσία από την εξεταστική επιτροπή η οποία κατ' **άρθρο 145** έχει όλες τις αρμοδιότητες ανακριτικών αρχών. Μήπως λοιπόν η συγκροτούμενη επιτροπή πρέπει να έχει τις αρμοδιότητες του **άρθρου 145**; Αυτά τα προβλήματα προκύπτουν από το σύστημα που επιλέχθηκε στο Σύνταγμα, δηλ. οι διάφορες φάσεις.

Άρθρο 157, παρ. 2 εδ. 2. Φρονώ ότι πρέπει να θεσπισθεί δικαίωμα του καθού η πρόταση δίωξης να εμφανισθεί και ακουσθεί στη Βουλή.

Άρθρο 156 παρ. 10, 157 παρ. 4 και 158 παρ. 3. Στις διατάξεις αυτές ίσως πρέπει να προστεθεί η φράση «εφόσον δεν έχει παρέλθει η κατά χρόνο αρμοδιότητα τα Βουλής κατά το εδ. β' της παρ. 3 του άρθρου 86 του Συντάγματος.».